

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg har et spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen om kapacitetspolitikken:

Det her drejer sig om strukturudviklingen inden for dansk fiskeri i de kommende år, og jeg hørte hr. Ole Vagn Christensen sige to ting: for det første, at man er meget sikker på, at det, der er vejen frem, er en yderligere reduktion på kapacitetssiden.

Jeg kan ikke huske den korrekte ordlyd, men jeg vil godt bede hr. Ole Vagn Christensen bekræfte, at det bare drejede sig om at få reduceret flådekapaciteten, og i den forbindelse spørge hr. Ole Vagn Christensen, hvor grænsen for reduktionen egentlig går for Socialdemokratiets vedkommende.

For det andet hørte jeg hr. Ole Vagn Christensen sige, at de regler om sammenlægning osv., der er i dag, er ganske tilstrækkelige til at sikre en modernisering og nybygning af flåden. Så jeg vil spørge hr. Ole Vagn Christensen, om han er klar over, hvad hastigheden egentlig er, når vi taler om modernisering og nybygning.

De seneste tal viser, at den danske fiskerflåde med den nuværende hastighed først vil blive nybygget hele vejen rundt, når der er gået 100 år, og når det gælder modernisering, at der vil gå 40 år, før hele flåden er moderniseret. Mener Socialdemokratiet, at det er tilfredsstillende?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ha ha, havde jeg nær sagt, men det skal man jo ikke; man skal jo forholde sig til situationen, og jeg har lavet en situationsbeskrivelse ud fra mit kendskab til det erhvervsliv, som vi nu har. Og jeg synes, man burde glæde sig sammen med mig, og jeg synes virkelig, man burde være i den situation, at man sagde, at det er lykkedes at få noget, som haltedede, og som der var mange problemer i, til at være selv bærende. For det er jo helt klart, at når jeg bruger ordet bæredygtighed, hænger det selvfølgelig sammen med, at man er i stand til at have en rimelig økonomi ud af at være fisker, og at der kan være en økonomi til de havne, hvor fiskerne hører hjemme.

Og jeg mener, at vi i vores landsstrukturpolitik og på alle mulige andre områder – og de her ting ligger jo for det meste i landdistrikterne og ikke i storbyerne – prøver at se på, hvordan vi kan være med til at udvikle disse områder.

Så jeg mener, at det hele skal ses i en lidt større helhed.

Men jeg troede faktisk, vi var mødtes for at diskutere en redegørelse, som indeholder alt det, jeg trak frem, nemlig spørgsmålet om visioner, spørgsmålet om bæredygtighed og spørgsmålet om kapacitetsudvikling, og at vi var i den situation, at det dér med reduktioner . . . det vil jeg gerne vende tilbage til, for jeg kan se, at den røde knap lyser, og jeg ved, at jeg ikke er for flink til at holde øje med den og overholde taletidsreglen.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu er hr. Ole Vagn Christensen jo en meget flink mand, som man næsten ikke kan se sig sur på, men når hr. Ole Vagn Christensen fremhæver regeringens ambitioner, må jeg ligegodt spørge, om de bare går ud på, at regeringen vil arbejde for det, for jeg kan nævne, at i punkt 8.12 i redegørelsen står der fem gange »Regeringen vil arbejde for«.

Er det nok for hr. Ole Vagn Christensen? Skal det ikke være lidt mere konkret? Skulle der ikke stå: Vi vil fra regeringens side fremlægge dette inden for en vis tidsfrist til nøjere behandling i Folketinget, og vi vil selvfølgelig udsende en rundspørge, hvor vi spørger, om man støtter os i det?

Så vil jeg gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen, om bæredygtighed for Socialdemokratiet bare er det, biologerne siger: 200 pct. forsigtighed, altså dobbelt forsigtighed, og om han mener, at det er nok for os, for så har vi bæredygtigheden. Er hr. Ole Vagn Christensen ikke enig med mig i, at når fiskerne smider et net ud, er de så nær på forskningen, som de kan være med hensyn til selektivitet?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg synes for så vidt, det er en god idé at anlægge en overordnet synsvinkel på problemerne; det synes jeg i al almindelighed er en fremragende strategi. Men her er det altså lidt for lyst til, at man i 2 minutter kan snakke helt udenom og ikke svare på nogen som helst af de spørgsmål, der er blevet stillet, og det er altså ikke helt rimeligt over for Folketingets øvrige medlemmer. Men da jeg kender hr. Ole Vagn Christensen og hans talegaver, vil jeg nøjes med at konstatere, at han ønsker ikke at svare på mit spørgsmål.